

Решение на Съда (трети състав) от 27 юни 2013 г. (преюдициално запитване от Административен съд София-град — България) — ЕТ „Агроконсултинг-04-Велко Стоянов“/Изпълнителен директор на държавен фонд „Земеделие“ — Разплащателна агенция

(Дело C-93/12) ⁽¹⁾

(Селско стопанство — Процесуална автономия на държавите членки — Обща селскостопанска политика — Помощи — Разглеждане на административни спорове — Определяне на подсъдността — Национален критерий — Административен съд по седалището на органа, издал оспорения административен акт — Принцип на равностойност — Принцип на ефективност — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз)

(2013/C 225/45)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: ЕТ „Агроконсултинг-04-Велко Стоянов“

Отговорник: Изпълнителен директор на държавен фонд „Земеделие“ — Разплащателна агенция

Предмет

Преюдициално запитване — Административен съд София-град — Тълкуване на принципите на ефективност и ефективна съдебна защита, закрепени в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и на принципа на равностойност — Схема за подпомагане по Общата селскостопанска политика — Национална процесуалноправна норма, която предвижда възникналите при прилагането на Общата селскостопанска политика административни спорове да са подсъдни само на административния съд по седалището на издалия оспорения административен акт орган, а същевременно предвижда подобните вътрешни административноправни спорове да се разглеждат от съда по местонахождението на съответните земеделски земи.

Диспозитив

Правото на Съюза, и конкретно принципите на равностойност и ефективност, както и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, допуска национална норма относно подсъдността като закрепена в член 133, алинея 1 от Административнопроцесуалния кодекс, като последица от която всички спорове във връзка с решенията на националния орган, компетентен за изплащането на селскостопанските помощи по линия на общата селскостопанска политика на Европейския съюз, са подсъдни на един-единствен съд, при условие че способите, предназначени да гарантират защитата на правата, които правните субекти черпят от правото на Съюза, не се упражняват при по-неблагоприятни условия в сравнение с предвидените за способите за защита на правата, произтичащи от евентуално установените във вътрешното право схеми за подпомагане на земеделските производители, и при условие че тази норма относно подсъдността не създава на

правните субекти процесуални неудобства от гледна точка в частност на продължителността на производството, които да правят прекомерно трудно упражняването на правата, произтичащи от правото на Съюза, което запитващата юрисдикция е компетентна да провери.

⁽¹⁾ ОВ C 133, 5.5.2012 г.

Решение на Съда (шести състав) от 13 юни 2013 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Granada — Espagne) — Promociones y Construcciones BJ 200 SL

(Дело C-125/12) ⁽¹⁾

(ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Член 199, параграф 1, буква ж) — Производство по несъстоятелност, открито по молба на длъжника — Лице — платец на данъка — Понятие за „процедура по принудително изпълнение“)

(2013/C 225/46)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Granada

Страна в главното производство

Promociones y Construcciones BJ 200 SL

Предмет

Преюдициално запитване — Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Granada — Тълкуване на член 199, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправка в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3) — Лица — платци на данъка — Данъчнозадължено лице, получател при някои операции — Понятие за „доставка на недвижими вещи, продадени от длъжник, срещу когото е произнесено съдебно решение за изпълнение при процедура за публична продажба“

Диспозитив

Член 199, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че в обхвата на понятието „процедура за публична продажба“ попада всяка продажба на недвижимият имот, извършена от длъжника по вземане, за чието изпълнение е произнесено съдебно решение, не само в рамките на процедура по ликвидация на неговото имущество, но и в рамките на производство по несъстоятелност, започнало преди такава процедура по ликвидация, доколкото тази продажба се налага за удовлетворяване на интересите на кредиторите или за възстановяване на стопанската или търговската дейност на този длъжник.

⁽¹⁾ ОВ C 174, 16.06.2012 г.